

Teatre Estable del Baix Camp (TEBAC) presenta,

MORT ACCIDENTAL D'UN ANARQUISTA

Teatre Estable del Baix Camp

El TEBAC (Teatre Estable del Baix Camp) va néixer l'any 1980, després de la dissolució de l'Escola de Teatre del Teatre Bonaventura Vallespinosa, la primera i única escola municipal de teatre de Reus. Des d'aleshores, hem estrenat i representat més de 40 espectacles per tota la geografia catalana i hem estat presents a llocs com la Marató de l'Espectacle, la Fira de Teatre al carrer de Tàrrega, a l'EXPOCULTURA i representant a Catalunya a la II Biennal Internacional de Teatre Amateur del Mediterrani.

Hem fet espectacles de creació pròpia com *l'OK Xungo* –des del mim i la pantomima-; textos complexos com el *Woyzeck* de Büchner, *La cantant calva* d'Ionesco o *L'àguila de dos caps* de Cocteau; adaptacions d'altres clàssics shakesperians com el *Macbeth* –aquest al clown- *Hamlet* (la de ser o no ser), *El somni d'una nit d'estiu*, entre d'altres. També hem posat en escena textos d'autors grecollatins com *Electra* de Sòfocles; autors catalans com Serra i Fontelles, Joan Barbero, o Joan Brossa, i clàssics de tota la vida com Goldoni i Molière. També hem treballat amb autors locals com Xavier Amorós i, fins i tot, hem estrenat obres inèdites com *Pluja de Clemàstecs* de Pere Anguera, *Muntanyes Nevades. Banderes al vent* de Toni Orensanz i dirigida per Oriol Grau, *Beats*, de Beth Escudé, dirigida per Carles Bigorra, o la nostra darrera producció, *Mort accidental d'un anarquista*, de Dario Fo. En aquests últims anys, també hem estrenat obres escrites per persones de la mateixa entitat com *Mira sempre la part bona de la vida* dirigida per Toni Albà, *13 Rosas* o *Eva Turmix vs Venus Botox* en motiu de la celebració del Dia Internacional de la Dona Treballadora.

A més d'obres de teatre a la italiana, hem treballat en el teatre d'animació, de carrer, en fires, inauguracions, fent espectacles “a mida” i també lectures dramatitzades.

Mai ens hem cansat de seguir estudiant, aprenent i investigant tècniques actorals variades: el mim, el clown, la *Commedia dell'Arte*, la cançó, declamació, música, tragèdia, comèdia... Hem convidat directors i col·laboradors de prestigi (Lluís Graells, Vincent Hennen, Cristina Oliva, Miquel Àngel Fernández, Iban Beltran, Ferran Vidilla, Oriol Grau, Carles Bigorra...) però sempre potenciant la gent de casa, que en gran nombre, han acabat dedicant-se plenament al teatre.

El Tebac sempre ha preservat la llibertat de creació i mai ha somrigut a cap tendència política. Creiem que, en el món de l'art, això hauria de ser essencial per mantenir un ideari propi amb ganes d'obrir portes a la llibertat d'expressió.

L'espectacle

Cada any volem experimentar nous reptes, tan sigui per el contingut o per la posada en escena. L'any passat vam optar treballar un clàssic català, *Terra Baixa*, des d'una perspectiva de forma (modernitat, excentricitat en els personatges, estètica transgressora...) però amb un contingut dur i punyent per al públic.

Aquesta vegada, optem altre cop, per la comèdia, però passant de l'humor blanc que ens ofería *Muntanyes Nevades*. *Banderes al vent* a un humor corrosiu i satíric. Es tracta d'una comèdia d'equívocs molt satírica i utilitza de vegades l'humor surrealista. Utilitza recursos i tòpics de la *Commedia dell'Arte*. El personatge principal és un bufó clàssic del gènere del clown que per mitjà del travestisme adopta diferents papers. El seu estatus de "boig" li permet dir el que altres no dirien. Aquest personatge clàssic que diu les veritats, tan present al teatre de Fo, ja era utilitzat per Shakespeare.

La forma de farsa es contraposa amb un tema sociopolític especialment en el seu moment de molta actualitat. Els arguments estan explicats de manera detallada, exacta, ordenada i organitzada. Es pot considerar teatre sociològic per la seva temàtica social.

Argument

Un anarquista mor després de caure per una finestra en el mateix moment que la policia de Milà l'interroga. Un boig amb diferents personalitats és una peça cabdal per a la investigació dels fets autèntics que justifiquen la mort del detingut.

Parlem de teatre document quan l'autor, Dario Fo, basa la seva obra en un fet real que va ocórrer a Itàlia als anys 60. A través de l'humor i la creació de situacions surrealistes i absurdes, l'autor satiritza els mètodes arbitraris que la policia italiana utilitza en la trama.

A través de la paradoxa i la ironia i, amb l'herència de la *Commedia dell'Arte*, *Mort accidental d'un Anarquista*, permet fer un reflexió sobre la cerca de la veritat, la corrupció i l'abús de poder.

Autor

Dario Fo, sempre còmic i poc convencional, va obtenir el 1997 el reconeixement de l'Acadèmia Sueca, que li va atorgar el Premi Nobel de Literatura, en una de les decisions més polèmiques i discutides de la historia del premi.

Fitxa artística i tècnica

Companyia: Teatre Estable del Baix Camp, TEBAC

Títol de l'espectacle: Mort accidental d'un anarquista

Autor: Dario Fo

Direcció: Eloi Isern

Repartiment: Boig – Quim Prats i Eduard Cornadó

Inspector Bertozzo – David Pin

Inspector Pisani – Jordi Gómez

Agent – Raquel Castaño

Comissària – Marta Llorens

Maria Feletti – Cristina Cabré

Producció: Yvonne Márquez, Rut Enguita i Natàlia Mateu

Vestuari: Yvonne Márquez i Magda Sabaté

Escenografia: TEBAC

Disseny gràfic: Pep Gavaldà

Disseny d'il·luminació: Ricard Roig

Tècnic de so: Marco Saénz

Tècnic d'il·luminació: Agustín Valencia

Projecte **MORT ACCIDENTAL D'UN ANARQUISTA**

Teatre Estable del Baix Camp (TEBAC)

C/Costa Brava, 11 local B. 43205 Reus

tebacteatre@gmail.com